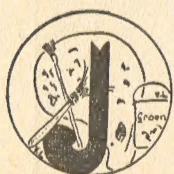
SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA 12 MEI 1938

Meneer eekhoorn kan het op één wiel ook wel klaar spelen.

AAP probeerde 't weer eens. „Hè toe, va, mag ik nou morgen naar oom Wim ? Hij heeft 't toch gevraagd."

„Toe dan maar," gaf vader eindelijk toe, „ik zal dan vanavond een briefkaartje sturen dat je komt."

„Hoera !" schreeuwde Jaap. Hij liep direct naar moeder om 't te vertellen.

„Zo," zei moeder, „vindt vader 't goed ? Als 't nou morgen maar mooi weer is, hè ?"

„O, vast wel," zei Jaap. „Moes, mag ik dan m'n nieuwe verfdoos mee ?"

„Daar moeten we eerst nog eens over denken, hoor !" zei moeder.

Maar Jaap zag wel aan moeders lachende gezicht, dat ze hem maar wat plaagde. Kom, hij ging dan alvast z'n boeltje maar klaarleggen voor morgen.

Vader bracht hem de volgende dag naar de boot, en kocht een kaartje voor Zaandijk, waar oom Wim woonde. Oom Wim was schilder en Jaap bewonderde hem erg om z'n prachtige schilderstukken. Jaap wist best wat hij worden wou. Schilder natuurlijk ! Hij zou prachtige landschappen maken met boerderijen en molens.

„Nou, Jaap," zei vader, terwijl hij hem zijn retourtje gaf, „goed bewaren, want daar moet je vanavond weer mee terug. En nou, jong, niet later dan half vijf thuis, geen gekke dingen doen en verder.... goeie reis."

„Dank u, va." Jaap stopte het kaartje diep in zijn zak. „Dan ga ik er nu maar op, hè ?"

„Wacht, jò." Vader haalde z'n portemonnaie te voorschijn en zei : „Hier heb je nog een kwartje, als je soms trek krijgt in een glas melk of limonade."

„Fijn, vader," zei Jaap en stak het bij z'n retourtje.

Dan nog even een hand en een wuif en weg gleed de boot. Fijn was 't op 't water ! De wind woei zo lekker om je gezicht heen. Kijk, daar had je de muzikanten al. Onder een vrolijke wijs schoten ze hard op en na een uurtje waren ze er.

Jaap tuurde. Stond daar oom Wim niet ? Hij zwaaide en ja hoor, oom zwaaide terug. Even later stond hij naast hem op de kade.

„Zo, Jaap," groette oom hem, „leuk dat je er bent. Nu gaan we eerst even brood halen bij tante en dan gaan we er vandoor."

Een half uur later gingen ze, gepakt en gezakt, naar boer Teunissen, die boten verhuurde. Ooms schildersezel werd er netjes ingezet, ze stapten in en daar gingen ze. Ze roeiden om de beurt, tot oom zei :

„Nou gaan we eerst maar wat eten, Jaap, want ik heb honger als een paard. En jij ?"

„Nou," zei Jaap, „ik lust, geloof ik, wel tien boterhammen."

Ze legden de boot vast en gingen in 't gras zitten smullen. Toen de stapel verdwenen was, zei oom :

„Nou gaan we eens kijken of we nog kunnen schilderen. Zeg, wat heb je een fijne verfdoos gekregen, jò."

Jaap knikte. Onder doodse stilte werkten ze voort, af en toe onderbroken dóor ooms stem, die Jaap aanwijzingen gaf.

„Kijk, Jaap, als je daar nou wat van dat donkere blauw bij doet, heb je prachtig hemelsblauw, zie je wel ?" En even later : „Die molen moet hier nog een paar lijntjes hebben. Zo is hij goed."

Oom had schik in Jaap. Verdraaid aardig schilderde dat jog. Hij zou een klein ezeltje voor hem maken, dat was makkelijker werken. Dan, na een paar uur ingespannen werken, zei hij : „Nou moeten wij zo zoetjes aan opstappen, anders ben jij niet om half vijf thuis."

Met een zucht borg Jaap zijn boeltje weg. Hè, wat was 't fijn gegaan. Die koeien stonden er ook goed op. Toen ze bij de boot kwamen, schrokken ze alle

twee erg. Want die stond half vol water.

„Dat is me ook wat moois," zei oom. „Nou kunnen we eerst aan 't hozen gaan. En we hebben niets om 't mee te doen."

Maar gelukkig vonden ze na lang zoeken een halve klomp. Als een paard werkte oom Wim en eindelijk was de boot dan ook leeg. Maar 't was knap laat geworden door al die tegenslag.

„Ik roei zo hard mogelijk," zei oom, „en onderwijl hoos jij 't water er verder uit, Jaap. Onderweg zal 't er wel weer in komen."

Ze schoten voort, maar 't scheen een flink gat te zijn, want Jaap had er zijn handen vol aan.

Eindelijk waren ze bij den boer en oom zei:

„Teunissen, als je nog prijs stelt op die boot, zou ik hem maar gauw binnenhalen, anders ligt ie over een paar uur op de bodem."

Toen holden ze naar de steiger, maar wat ze ook zagen.... geen boot. In de verte zag je nog net een rookpluim.

„Nou gaan we eens kijken of we nog kunnen schilderen."

„Net vertrokken, meneer," zei een man, die aan de kant stond, „over drie kwartier is er weer een."

Oom Wim en Jaap keken elkaar beduusd aan.

„Da's een strop, jò, nou kom je bijna een uur later thuis. Niets aan te doen. Kom, dan gaan we in die tijd maar een kopje thee halen bij tante."

Ja, er zat niet anders op. Maar Jaap zat niets rustig bij z'n kopje thee en lekkere plak koek. Oei, wat zouden vader en moeder kwaad zijn, maar hij kon er toch echt niets aan doen. Eindelijk was 't dan toch weer zo ver. Hij bedankte oom en tante en holde naar de boot, bang dat deze hem ook nog achter zou laten. Na twee uur was hij dan eindelijk in de straat, waar hij woonde. Kijk, vader stond al op de stoep en hij zag moeders gezicht voor 't raam. Vader keek vreselijk kwaad.

„Zo, kwajongen, is dat je aan een afspraak houden, hè?" zei hij, maar moeder knuffelde hem eerst eens even en zei:

„Stil nou, vader, laat Jaap nou eerst vertellen hoe 't komt dat hij te laat is."

Dat hoefde hem geen twee keer gezegd te worden, en toen hij uitverteld was zei vader, terwijl hij Jaap op z'n schouder sloeg:

„Nee, jò, dáár kun je werkelijk niets aan doen."

Maar toen hij zijn schilderstukje liet zien klaarde vaders gezicht helemaal op en prees hij: „Da's mooi, Jaap, da's verdraaid mooi!"

* * *

's Avonds in bed dacht Jaap, echt in z'n schik: „'t is een fijne dag geweest, en dat schilderstukje maak ik netjes af, ik koop er een lijstje om van m'n zakgeld en ik geef 't vader voor zijn verjaardag."

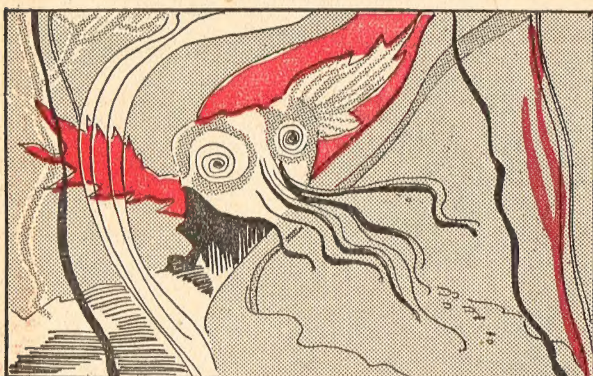
En met dat besluit viel hij in slaap.

HELENA GÜNTHER

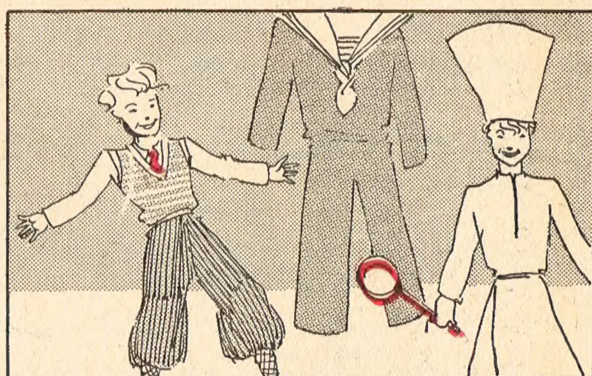

SAN MIN

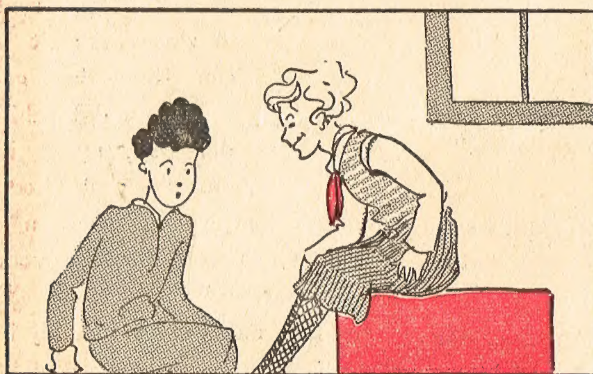
DE STAD ONDER ZEE

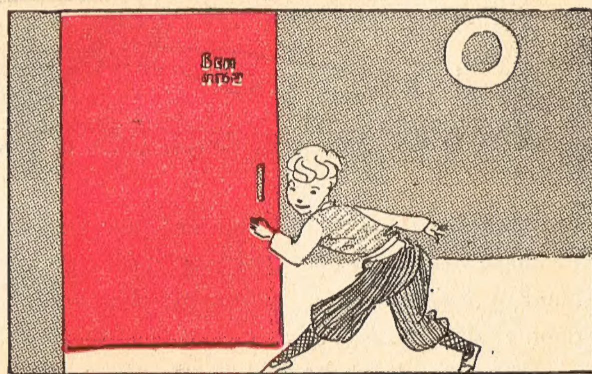
19. En Ben vertelde over dat glazen scherm, de Mins en de koepels en over de zeegedrochten en de tocht met de Zilvermeeuw.

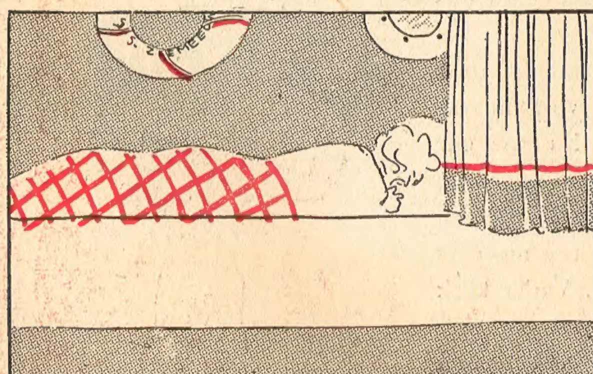
20. „Nou," zei Frans, „en als wat moet ik mee? Als kok of lichtmatroos? Heb ik het voor het kiezen?"

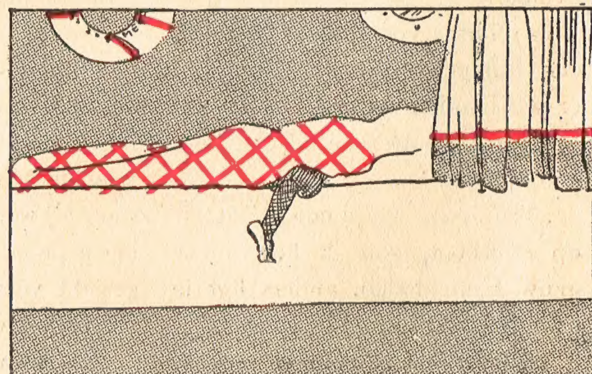
21. „Nee, je gaat mee als blinde passagier. Oom mag er vooreerst geen lucht van krijgen dat je aan boord bent, snap je? Het komt wel in orde."

22. Toen het al donker was, sloop Frans ongemerkt aan boord en door allerlei gangen kwam hij bij een deur, waarop Ben's naam stond.

23. Frans ging brutaal naar binnen. Alles zag er keurig uit en omdat hij zich zo moe voelde, kroop Frans maar dadelijk onder de wol.

24. Toen Ben een uurtje later naar zijn kajuit kwam, schrok hij zich een aap, omdat hij een been uit het bed zag bengelen. Hij dacht al dadelijk aan zeegedrochten.

HET OUDSTE TORENTJE VAN NEDERLAND

MOET MEN WAARSCHIJNLIJK TE OUD LEUSDEN BIJ AMERSFOORT ZOEKEN. HET STAAT MIDDEN OP HET KERKHOF. HOE OUD HET EIGENLIJK IS, VALT MOEILIJK TE ZEGGEN MAAR MEN BEWEERT, DAT WILLEBRORD IN HET JAAR 755 DE STICHTER WAS VAN DE KERK, DIE ER BIJ BEHOORD HEEFT. IN ELK GEVAL IS DIT KERKJE IN HEEL VROEGE TIJD DE EERSTE KERK VAN AMERSFOORT GEWEEST, VOORDAT DAAR IN 1246 EEN GROTE KERK, DE SINT JORISKERK, IN GEBRUIK WERD GENOMEN.

DE WEVERVOGEL

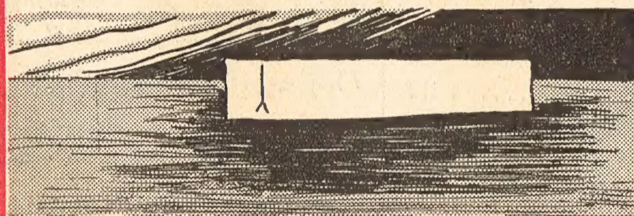
LEEFT IN AFRIKA, MALAKKA EN AUSTRALIË, HET BEESTJE IS TE VERGELIJKEN MET ONZE VINK. DE WEVERVOGELS BOUWEN EEN PRACHTIG NEST EN AAN DE MANIER, WAAROP ZIJ DAT DOEN, HEBBEN ZIJ OOK HUN NAAM TE DANKEN. WANT ZIJ KOMEN IN GROTE ZWERMEN BIJ ELKAAR OM HUN NESTEN MET ONTELBARE GRASSPRIETEN ZOO DICHT OPEEN TE BOUWEN, DAT ZIJ ALS HET WARE EEN PARASOL WEVEN, EEN AFDAK, DAT DE BROEDENDE VOGELTJES BESCHERMT TEGEN DE ZON. SOMS HANGEN ER MEERDERE KUNSTIG GEWEVEN VERZAMELINGEN VAN NESTEN IN ÉÉN BOOM.

YSBERGEN

KUNNEN DE MEEST ZONDERLINGE VORMEN AANNEMEN. ONLANGS ONTMOETTE EEN ZEESCHIP OP ZIJN WEG EEN YSBERG, DIE DE VORM HAD VAN EEN ENORM GROTE STAAF YS, ZO RECHT, GLAD EN VIERKANT WAS DEZE YSKLOMP

G. GIJSSENHOVEN.

BONT ALLERLEI

1 2 3 4 5 6
Kilometers

kamp
bos
veen
moeras
zwaluwveen

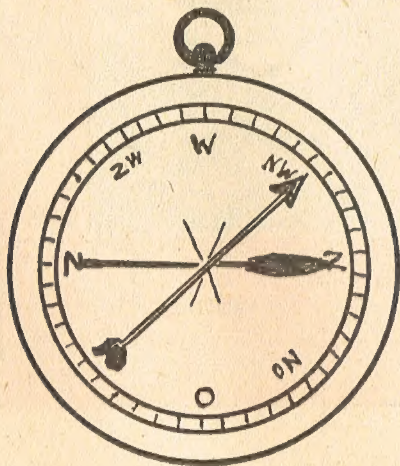
De spoorzoekers

Jan, Jaap en Joep zijn ervaren spoorzoekers. Ze hebben vernomen dat er in het Zwaluwveen een zeldzame bloem staat. Dus gaan ze op weg van uit hun kamp aan de Kegelbaai.

Eerst 3½ kilometer naar het zuiden. Daar komen ze bij 't veerhuis aan de Balbaai, die er 1 km. breed is. Aan de overzijde kunnen ze niet verder, gaan naar 't oosten gedurende 1½ kilometer, bouwen een vlot en lopen verder noordwaarts. In 't geheel weer drie kilometer. Daar stuiten ze op moerassen en gaan weer oostwaarts. Twee kilometer verder komen ze aan de eendenvijver, die twee kilometer breed is, steken hem over en bereiken een kilometer verder het Zwaluwveen. Na de bloem geplukt te hebben, gaan ze noordwaarts, een kilometer en dan weer naar 't westen over een afstand van 5½ kilometer. Daar steken ze de Kegelbaai over, die er een kilometer breed is en bereiken veilig hun kamp.

Teken de afgelegde weg nu eens precies uit op ons kaartje.

Volgende week zien jullie of jullie 't spoor goed hebben gevolgd.

Wat is dit?

Natuurlijk weten jullie allemaal, wat dit voorwerp is. Een.... ? Juist, een kompas. Makkelijk, niet? Maar.... kunnen jullie nu ook met de zes letters van dit woord.... v ij f t i e n verschillende woordjes maken van d r i e letters? Probeer het maar eens. Woordjes van twee letters zoals : om, as, op, enz. tellen niet mee. Dat is te gemakkelijk. Alleen woorden van d r i e letters. Vijftien stuks.

OPLOSSINGEN VORIG NUMMER

TULPPUZZLE

H o r i z o n t a a l :

1. Schrijven. 7. Oei. 8. Are. 9. Pret. 11. Ave. 12. Are. 13. Ge. 14. Ge. 16. Tent. 18. Honger.

V e r t i c a a l :

1. Sop. 2. Ceram. 3. Hier. 4. Vaag. 5. Erven. 6. Nee. 10. Tegen. 15. Eng. 16. To. 17. Te.

TWEE GEMAKKELIJKE LUCIFERSKUNSTJES

RAADSELRIJM

Brand — weer — man.

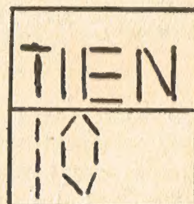
DRIE-WOORDEN-REBUS 23

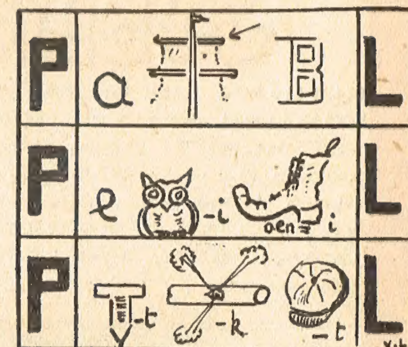
1. Lavendel (la-v-en-d-el).
2. Pepermunt (pe-pe-r-mu(is) nt).
3. Tijm (T-ij-m).

WIE KAN HET?

Fout

Goed

Drie-woorden-rebus 24

Ditmaal drie woordjes die allemaal beginnen met p en eindigen op l.

Het eerste woord betekent een gelijkenis.

Het tweede een nietigheidje.

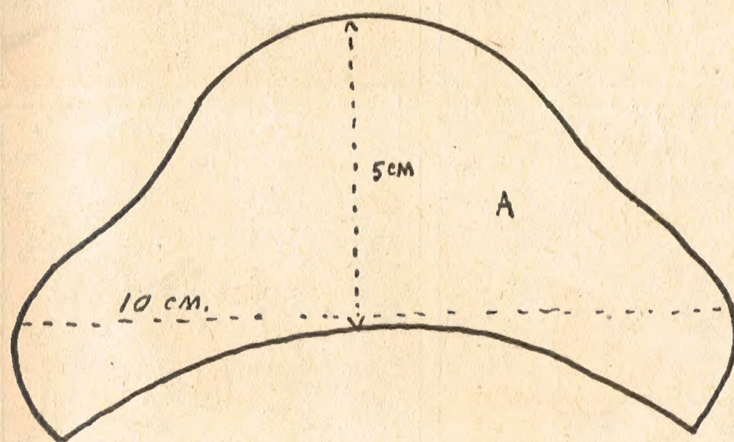
Het derde een houten voorwerp met lange steel.

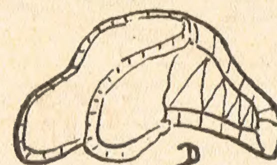

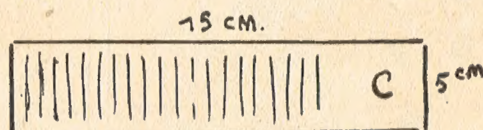
TUINSTOKKEN

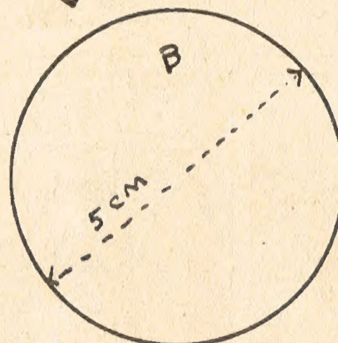
GOED EN GOEDKOOP KNUTSELEN

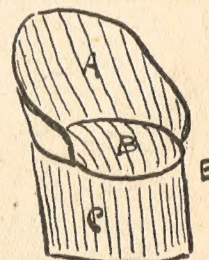
Jullie hebben natuurlijk een eigen tuintje, of niet ? En in dat tuintje staan bloemen en struiken, die op hun tijd wel een steuntje nodig hebben om rechtop te blijven staan. Een gewoon stokje is natuurlijk goed, maar 't is toch leuker, wanneer je 'n stokje daarbij zet, dat er 'n tikje aardig uitziet. Vooral wat het bovenste gedeelte betreft. We gaven jullie een zestal verschillende afbeeldingen, die 't heel aardig doen tussen de bloemen. Je kunt die koppen ofwel in figuurzaagwerk maken (wat 't gemakkelijkst is) of je kunt ze ook uitsnijden of z.g. beeldhouwen. Dit is natuurlijk moeilijker en vraagt meer geduld en werk, maar tevens voldoet het veel beter. Jullie moeten nu zelf maar eens een keus doen. Zo'n fris rood, geel of groen kleurtje zal een aardig cachet geven.

EEN KLEINE POPPESTOEL

Gemakkelijk te maken uit karton. De maat van de drie stukjes, waaruit de stoel bestaat, wordt op de tekening aangegeven. Fig. E. laat het stoeltje zien, kant en klaar, en fig D. hoe de deeltjes met stof worden bekleed. Die stof maakt het later ook mogelijk, de drie delen stevig met naald en garen aan elkaar vast te hechten. Het is een heel gemakkelijk werkje voor onze kleine lezeresjes en komt vooral goed van pas, nu mejuffrouw Pop lekker van de zon kan genieten.

SJORS VOORZITTER VAN DE REBELLEN-CLUB MAAKT EEN UITSTAPJE.

